Redacţiunea, Administraţiunea
Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seria garmendŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 36. Braşovŭ, Joi, 18 Februarie (1 Martie) 1888.

Braşovŭ, 17 Februarie, 1888.

In timpulŭ din urmă s'a vorbitŭ multŭ în pressa europénă de alăturarea României la liga de pace şi călĕtoria ministrului Sturza la Friedrichsruhe a fostŭ interpretată mai vĕrtosŭ în sensulŭ acesta. Cu deosebire o parte a pressei francese vorbea de alăturarea României ca de unŭ faptŭ împlinitŭ, făcêndŭ în acelaşŭ timpŭ cele mai grave imputărĭ Regelui şi bărbaţilorŭ de statŭ, carĭ conducŭ destinele ţĕrii. Aceste atacurĭ luară dimensiunĭ aşa de marĭ încâtŭ guvernulŭ românŭ s'a vĕḑutŭ chiar constrînsŭ de a da o desminţire formală faimelorŭ rĕspândite asupra atitudinii României, prin representantulŭ sĕu în Parisŭ, d. V. Alexandri.

Póte că totŭ în vederea acelorŭ faime Mesagiulŭ regescŭ, prin care s'au deschisŭ Corpurile legiuitóre române la 7 (19) Februarie a. c., a accentuatŭ, vorbindŭ de silinţele ce se facŭ pentru mănţinerea păcii, că România „nu se va abate nicĭ unŭ momentŭ dela calea prudentă, pe care a urmat'o dela începutŭ“, dér „se va gândi necontenitŭ la întărirea sa interióră.“

„Corespondenţa politică“ din Viena publică acum unŭ interesantŭ comunicatŭ, ce'lŭ primesce dela Bucurescĭ şi care după cum se declară întrinsulŭ, are de scopŭ a clarifica reaua interpretare a multŭ discutatei teme despre raporturile *Româniеi* faţă cu *alianţa austro-germană*.

In comunicatulŭ din vorbă, care vine fără îndoiélă din sorginte oficiósă, se asigură mai întâiu, ca n'a fostŭ nicĭodată vorbă de aceea, că România sĕ între în liga de pace şi că prin urmare este îndreptăţită orĭ ce contraḑicere a sgomotelorŭ despre pretinsele angajamente, ce se ḑice că le-a luatŭ România.

Acésta însĕ, adauge corespondentulŭ oficiosŭ, nu eschide, că România, încâtŭ ĭi concede sfera propriei sale puterĭ, a declaratŭ a fi gata sĕ sprijinéscă intenţiunile pacînice ale acelei alianţe, sub conditiunea, ca din acesta sĕ nu se nască vr'unŭ desavantagiu pentru neutralitatea ţĕrii şi pentru inviolabilitatea graniţelorŭ sale.

România, continuă oficiosulŭ, n'are nicĭ unŭ motivŭ, pentru a'şĭ lega mânile dinainte în casulŭ unui coflictŭ europénŭ cu privire la atitudinea sa, deórece prin aceea că ar lua partea unora în modŭ principiarŭ s'ar pune în cestiune scopulŭ de căpetenia alŭ politicei sale, adecă *neutralitatea*. Politica română, care vrea sĕ aibă mână liberă, n'are de scopŭ însĕ a se pune eventualŭ pe partea învingĕtorului, ci are de scopŭ a păzi dreptulŭ de a dispune de sine alŭ României faţă cu orĭ-ce statŭ, din partea căruia ar puté sĕ fiă ameninţată.

Deóre-ce Austro-Ungaria, încheiă comunicatulŭ, n'are nicĭ o causă, de a constrînge pe România sĕ părăséscă neutralitatea ei, nu se póte îndrepta şi nicĭ că se va îndrepta nicĭ-odată neutralitatea României în contra Austro-Ungariei.

Cu alte cuvinte, fără de a intra formalŭ în liga de pace a Europei centrale, România promite a păstra o atitudine, care nu póte fi decâtŭ în avantagiulŭ scopurilorŭ de pace ale ligei, décă acésta în adevĕrŭ urmăresce numai asemenĭ scopurĭ.

Pănă aicĭ tóte sunt netede. Se nasce însĕ întrebarea décă nu cumva se pretinde dintr'o parte séu alta dela România mai multŭ decâtŭ atâtŭ, adecă în locŭ de neutralitate o hotărîtă alăturare la unulŭ din grupurile de alianţe? Şi despre acésta întrebare s'a discutatŭ multŭ prin ḑiare, precum vedemŭ însĕ din comunicatulŭ de mai susŭ, resultatulŭ unorŭ încercărĭ ca aceste a fostŭ refusulŭ guvernului românŭ de a lua vr'un angajamentŭ, care sĕ pótă prejudeca politicei de neutralitate, ce este decisŭ a-o păstra în casulŭ unui conflictŭ alŭ marilorŭ puterĭ.

S'a mai ḑisŭ şi aceea, că României ĭi va fi peste putinţă de a-şĭ păstra pănă în sfirşitŭ neutralitatea sa şi în adevĕrŭ posiţiunea ei geografică între cele două marĭ împĕrăţii rivale ĭi crează o situaţiune din cele mai dificile şi periculóse.

Spre orientare în privinţa acésta aflămŭ de bine a reîmprospĕta cetitorilorŭ noştri pĕrerile, ce le-a esprimatŭ d-lŭ *Kogălniceanu* într'o convorbire c'unŭ colaboratorŭ alŭ ḑiarului „Epoca“ din Bucurescĭ în Decemvre 1886.

Intrebatŭ fiindŭ, că la casulŭ isbucnirei unui rĕsboiu, care crede că trebue sĕ fiă atitudinea României, d-lŭ Kogălniceanu rĕspunse: „cestiunea de căpetenia este de a se sci între carĭ puterĭ va fi ciocnirea. Décă ea va fi între Rusia şi Austro-Ungaria, se înţelege că posiţiunea României va fi delicată, dér totuşĭ nu a'şĭ înţelege de ce n'ar puté persista ea în atitudinea ei espectantă.“

„Décă a'şĭ fi în loculŭ guvernului — adause d. Kogălniceanu, — étă cum aşĭ rĕspunde aceluia, care m'ar întreba în privinţa atitudinei României faţă c'un conflictŭ eventualŭ: „sĕ se producă elŭ mai ântâiu şi atuncĭ îţĭ voiu rĕspunde.“

Mai departe i se adresă întrebarea, că ce ar rĕspunde décă unŭ vecinŭ puternicŭ ar veni sĕ ḑică României: orĭ sunteţĭ cu noi, orĭ contra nóstră, trebue sĕ vĕ pronunţaţĭ?

„Atuncĭ“ — ḑise d. Kogălniceanu — „rĕspunsulŭ e încă mai uşorŭ. Aceluia care 'mĭ-ar vorbi astfelŭ i-aşĭ replica: „Vĕdŭ cu părere de rĕu, că pacea nu póte fi mănţinută între puterile marĭ, dér România nu are, nicĭ nu voiesce sĕ'şĭ facă inimicĭ. *Duşmanulŭ ei va fi acela care va călca teritoriulŭ ei.* Atuncĭ ea va scì sĕ se apere şi va recurge la ajutorulŭ acelei puterĭ, care a respectat'o contra aceleia, care a voitŭ sĕ o silécă“.

„Prin urmare sunteţĭ pentru o neutralitate armată? întrebă ḑiaristulŭ.

Din nenorocire — rĕspunse d. Kogălniceanu — „n'avemŭ alta şi chiar décă amŭ avé-o, totuşĭ noi trebue sĕ-o apĕrămŭ, trebue dér sĕ fimŭ pregătiţĭ!“

Părerile ilustrului bărbatŭ de statŭ ne dau órecarĭ lămurirĭ, carĭ ne facŭ sĕ înţelegemŭ mai bine comunicatulŭ publicatŭ alaltaerĭ în „Politische Corespondenz“.

Astfelŭ putemŭ resuma din cuprinsulŭ acestui comunicatŭ atitudinea României pentru casulŭ unui conflictŭ europénŭ cu următórele cuvinte: Neutralitate, armată cu sprijinirea intenţiunilorŭ acelorŭ puterĭ, carĭ stăruescŭ pentru susţinerea păcii.

O convorbire cu prinţulŭ de Coburg.

D. Teodorŭ Cahn, unulŭ dintre redactorii ḑiarului „Figaro“, a avutŭ la 9 Februarie în Sofia o convorbire cu principele Ferdinand din Bulgaria. Cu acéstă ocasiune principele a declaratŭ:

„Eu nu vĕdŭ pentru ce, prin alegerea ca principe alŭ Bulgariei, sĕ fiă Austro-Ungaria mai multŭ séu mai puţinŭ satisfăcută decâtŭ Rusia. Eu nu sunt principe austriacŭ şi facŭ totŭ atâta politică austriacă câtŭ ţinŭ sĕ lucrezŭ contra Rusiei. Din momentulŭ când am primitŭ tronulŭ bulgarŭ, am devenitŭ Bulgarŭ, şi acum nu cautŭ decâtŭ sĕ apĕrŭ interesele ţĕrei mele adoptive.

Da, sciu, comitele... afirmă că elŭ a făcutŭ sĕ fiu alesŭ. Elŭ spune o mulţime de poveştĭ dintre carĭ una este mai fantastică decâtŭ cealaltă, şi vorbesce de evenimente, în care elŭ ar fi jucatŭ rolulŭ principalŭ.

Acésta este cu desĕvîrşire falsŭ. Adevĕrulŭ este că elŭ, din nenorocire, s'a interesatŭ de mine într'o vreme când eu deja de două lunĭ primisemŭ în principiu tronulŭ bulgarŭ, şi Austro-Ungaria mĭ-a făcutŭ unŭ adevĕratŭ serviţiu pentru că a împedecatŭ pe comitele d'a mĕ însoţi pănă aci. În acéstă cestiune comitele nu póte fi luatŭ în seriosŭ. De altmintrelea — adause principele riḑêndŭ — totŭ aşa se întêmplă şi cu mine; în Rusia şi mai cu sémă în Francia nu voiescŭ ómenii sĕ mĕ ia în seriosŭ. La Parisŭ multă vreme am fostŭ numitŭ miculŭ Saxonŭ, şi după aceea miculŭ Coburg. Acestŭ nume mĭ-a rĕmasŭ. Nu mĕ supĕră de locŭ. Când nu mĕ ia cineva în seriosŭ, îmĭ dă pace, şi eu potŭ sĕ folosescŭ acestŭ timpŭ pentru prosperitatea Bulgariei.

Principele ḑise că isvorulŭ eventualelorŭ turburărĭ în ţéră este regretabilulŭ faptŭ, că suntŭ mulţĭ ómenĭ politicĭ, de meseriă. Rusia a lucratŭ în Bulgaria prin corupţiune, nu prin banĭ, mai cu sémă astăḑĭ, când rubla nu mai călĕtoresce, ci prin faptulŭ că a coruptŭ onorabilitatea poporului.

În privinţa afacerei documentelorŭ falsificate, principele a ḑisŭ, că este în adevĕrŭ nelealŭ de a-lŭ numi pe dênsulŭ autorulŭ séu urḑitorulŭ falsificărilorŭ. *Décă s'arŭ căuta la Bucurescĭ, s'arŭ găsi de sigurŭ.* Unŭ diplomatŭ óre-care ar puté sĕ spună mai multe în acéstă privinţă.*) De altmintrelea în aceste scrisorĭ se vede stilulŭ dulce alŭ Rusului.

Propunerile rusescĭ în cestiunea bulgară.

In cercurile diplomatice din Constantinopolŭ domnesce părerea, că Pórta nu va lua nicĭ o hotărîre în cestiunea bulgară, înainte d'a se fi obţinutŭ unanimitatea puterilorŭ europe. Ambasadorulŭ englesŭ se abţine dela orĭ-ce amestecŭ cu privire la pasulŭ rusescŭ şi de câtva timpŭ nicĭ nu s'a arătatŭ pe la Pórtă.

O consultare ce s'a ţinutŭ la Pórtă cu privire la comunicarea făcută de ambasadorulŭ rusŭ Nelidoff n'a dusŭ la nicĭ unŭ resultatŭ. Ambasadorii Austro-Ungariei, Angliei şi Italiei nu s'au esprimatŭ în nicĭ unŭ felŭ.

„Standard“ află. că numai décă se va esercita vr'o presiune asupra ei din partea Rusiei, ameninţând'o că refusulŭ ei va avé urmărĭ seriόse, numai atuncĭ va face o declaraţiune teoretică, care va fi fără nicĭ o valóre din punctŭ de vedere practicŭ. Pórta a mai primitŭ şi o depeşe din Petersburg, că în curêndŭ se va declara independenţa Bulgariei.

„Novoje Vremja“ vorbesce despre o 'ncercare ce s'ar face cu scopŭ d'a se paralisa orĭ-ce resolvare a cestiunei bulgare. Rusia însĕ, ḑice ea, nu va mai face alte declaraţiunĭ şi cestiunea bulgară se va resolva şi fără cooperarea unorŭ puterĭ care alérgă totŭ la refugii, deórece Pórta va lua mĕsurĭ decisive, constrinsă fiindŭ de Rusia, Germania şi Francia. Despre Rumelia orientală nu e nevoiă de a vorbi, ci e destulŭ a îngriji, ca conducĕtorulŭ Rumeliei sĕ fiă principele legalŭ alŭ Bulgariei „Novosti“ recomandă ca mijlocŭ potrivitŭ, fără a face sĕ se respecte propunerile rusescĭ prin rĕsboiu, o alianţă cu Francia.

După cum e informată „Kreuzzeitung“, ministrulŭ de esterne francezŭ Flourens s'a esprimatŭ către Clémenceau, că Francia n'are nicĭ unŭ interesŭ nicĭ sĕ rĕmână, nicĭ sĕ fiă alungatŭ prinţulŭ de Coburg. Interesulŭ Franciei e de partea independenţii Bulgariei. De aceea guvernulŭ nu póte esercita nicĭ o presiune asupra Porţii. Flourens a ḑisŭ că în acéstă cestiune e de aceeaşĭ părere cu Anglia. „Kreuzzeitung“ vede în acésta o dovadă, că influinţa rusă a slăbit în Parisŭ.

Dela înmormêntarea lui Hurban.

Foile ungurescĭ folosescŭ înmormêntarea vrednicului patriotŭ şi naţionalistŭ slovacŭ ca mijlocŭ de aţîţare contra naţionalităţii slovace.

Invĕţătorulŭ din Hluboka a vrutŭ sĕ-ĭ facă cu mâna lui propriă o grópă lui Hurban în mijloculŭ cimitirului. *Autoritatea politică ungurescă însĕ l'a oprită* sub pretextŭ, că acésta e în contra legii şi grópa i s'a făcutŭ mai la o margine. Din causa acésta amărĭciunea e fórte mare.

La înmormêntare au luatŭ parte 16 preoţĭ evangelicĭ şi, precum am mai arătatŭ, peste 1500 de credincioşĭ. Pe catafalculŭ din biserică erau numeróse coróne, pe panclicele cărora Hurban era numitŭ „tatălŭ naţiunii“, „celŭ mai credinciosŭ favoritŭ alŭ naţiunii“ ş. a.

---

*) Alusiune la ambasadorulŭ rusescŭ din Bucurescĭ, Hitrovo. — *Red.*

Discursulŭ funebru ilŭ rosti seniorul din Bresova, preotulŭ *Lesko*, care se plânse, că naţiunea nu mai are nicĭ unŭ profetŭ deórece Hurban a muritŭ. Preotulŭ din Holicĭ, *Boor*, apreţiă într'o vorbire entusiasmată caracterulŭ personalŭ alŭ rĕposatului şi meritele sale pentru interesele slovace. Vorbirea încheiă cu cuvintele: Ai regretatŭ că trebue sĕ te desparţĭ şi sĕ laşĭ în urmăţĭ naţiunea în juguĭŭ sclăviei. Odată vomŭ peregrina la mormĕntulŭ tĕu ca naţiune liberată." La mormĕntŭ vorbi adv. Math. Dulla din St.-Martin, încheindŭ cu apostrofarea: „Tu ai trasŭ sabia pentru drepturile naţiunei tale. In casŭ de nevoiă vomŭ trage şi noi sabia, şi din partea de susŭ şi de josŭ a ţĕrii ne vomŭ aduna împrejurulŭ mormĕntului tĕu, spre a'ţĭ mulţămi că ne-ai condusŭ la ţintă!"

Tóte notabilităţile slovace au luatŭ parte la înmormĕntarea lui Iosifŭ Miroslav Hurban.

Situaţiunea naţionalităţilorŭ în Ungaria.

Fóiei „Allgemeine Zeitung" din München i-se scrie din Ungaria sudică cu data de 18 Februarie:

Pertractarea judiciară publică ţinută acum câteva ḑile înaintea tribunalului r. din Panciova contra unui Simonŭ Nicolicĭ, „comisarŭ de siguranţă", şi contra haiducilorŭ sĕĭ, aruncă o tristă lumină asupra situaţiunei naţionalităţilorŭ din Ungaria, lipsite de orĭ-ce apĕrare. Decă faptele n'arŭ fi constatate într'o pertractare judiciară publică, mai că nu ţĭ-ar veni sĕ le credĭ. Era vorba de alegerea din 1884 în batalionulŭ Ciaichiştilorŭ din fostele graniţe militare. Sêrbii au candidatŭ unŭ singurŭ naţionalistŭ în persóna lui Michailŭ Dimitrievicĭ, fiindŭ că în celelalte cercurĭ electorale nu credeau că vorŭ puté isbuti faţă cu terorismulŭ organelorŭ guvernului. Acum, după apróape patru anĭ, s'au scosŭ la ivélă, la pertractarea judiciară publică lucrurĭ, care facŭ sĕ ţi-se ridice pĕrulŭ în capŭ. Cercetarea era sĕ fiă înăbuşită, dér deputatulŭ alesŭ şi advocatulŭ sĕu Dr. Vuceticĭ n'au cedatŭ şi astfelŭ a trebuitŭ în cele din urmă sĕ se ţină pertractarea publică.

Mai interesantŭ decâtŭ orĭ-ce la pertractare a fostŭ scrisórea solgăbirĕului Nagy către „comisarulŭ de siguranţă." Procurorulŭ se opuse d'a se ceti scrisórea, dér apĕrarea insistă sĕ se cetéscă. In scrisóre se ḑice din vorbă'n vorbă: „Aveţĭ sĕ împedecaţĭ cu tótă forţa trecerea candidatului de deputatŭ. Decă vine în satŭ, sĕ'lŭ depărtaţĭ din elŭ cu puterea. Pentru a terorisa puteţĭ închide în fie-care satŭ, după trebuinţă, 15—20 de alegĕtorĭ, şi décă vi se va face resistenţă, atuncĭ folosiţĭ forţa supremă." „Comisarulŭ de siguranţă" luă instrucţiunea solgăbirĕului mai multŭ decâtŭ literalŭ. In satulŭ Mosorin legă fedeleşŭ şi maltrată pe mai mulţĭ alegĕtorĭ. Doi dintre ei mai că erau sĕ móră din causa maltratărilorŭ. După aprópe patru anĭ s'au vĕḑutŭ cicatricele şi vineţelele de pe corpulŭ maltrataţilorŭ. „Comisarulŭ de siguranţă" şi doi haiducĭ ai sĕĭ căpĕtară câteva lunĭ carceră. Ce se întêmplă însĕ cu solgăbirĕulŭ Nagy? E veselŭ şi stă mai departe în slujbă. Nicĭ o cercetare penală, ba nicĭ măcarŭ o cercetare disciplinară. Omulŭ are dóră merite! La ultima alegere din 1887 a isbutitŭ candidatulŭ guvernului. Cine sĕ şi cuteze dintre naţionalităţĭ a merge la urna electorală, când e espusŭ maltratărilorŭ care'i punŭ viéţa în periculŭ. Şi aşa se esplică, că 10 milióne de Nemaghiarĭ n'au nicĭ unŭ unicŭ deputatŭ în dieta ungară. Dér pentru asta, lucru naturalŭ, cei din Pesta nu obosesŭ strigândŭ mereu: Rĕsboiu cu Rusia! şi nu se gândescŭ la cele 10 milióne de nemulţămiţĭ în Ungaria.

Crescerea naţionalităţilorŭ în Ardealŭ.

In comisiunea statistică şi de economiă naţională a academiei unguresci de sciinţe, Dr. Iosef Iekelfalussy ţinŭ o prelegere asupra mişcării poporaţiunei Ardeal. după naţionalităţĭ. Étă ce ḑice conferenţiarulŭ:

Ultimulŭ recensĕmĕntŭ alŭ poporaţiunei a datŭ ca resultatŭ, că în Ardealŭ credincioşii bisericei rom. catolice, elveţiane şi unitare suntŭ aprópe esclusivŭ Maghiarĭ (93 procente), greco-catolicii şi greco-neuniţii suntŭ aprópe esclusivŭ românĭ (95 precente), credincioşii confesiunei augsburgice suntŭ mai cu sémă germanĭ (88 precente.)

In cele 15 comitate ale Ardealului nascerile au întrecutŭ în anii 1881—85 casurile de mórte cu 99.779. Crescerea anuală mijlociă a fostŭ 0·95 procente şi anume: rom.-catolicii au crescutŭ cu 0·11, augsb. evangelicii cu 0·71, gr. neuniţii cu 0·95, ev. reformaţii cu 1·01, gr. catolicii cu 1·06, unitarii cu 1·08, mosaicii cu 2·05 procente.

Ce privesce naţionalităţile, în cursulŭ celorŭ cincĭ anĭ din urmă au crescutŭ: Românii cu 60·337, adecă cu 5·09 procente; Maghiarii cu 28·114, adecă cu 4·46 procente; Germanii cu 8447, adecă cu 3·99 procente.

„Sieb. Deutsch. Tgbltt." observă la acésta, că esactitatea acestorŭ date e fórte îndoiósă. Maghiarii, după cercetările de până acum, au crescutŭ cu multŭ mai puţinŭ.

E sciutŭ cum facŭ Ungurii statisticile, de aceea nicĭ nu pune nimenea preţŭ pe ele. Décă cele 28.114 le vomŭ reduce numai la 20,000, trecêndŭ restulŭ până la 28,000 la Românĭ şi Germanĭ, ne tememŭ că amŭ fostŭ prea vitregĭ faţă cu noĭ, şi prea darnicĭ faţă cu Maghiarii.

SCIRILE DILEI.

In sĕptĕmâna trecută s'a ţinutŭ în *Pojună* o adunare de îngrăşătorĭ, spre a se consulta asupra cestiunei *esistenţei mai departe a têrgului de vite din Pojună*. S'a primitŭ ca conclusŭ: sĕ se asigure esistenţa têrgului până la 1 Maiu 1888, apoi sĕ urmeze o prelungire a cartelelorŭ de până acum pe doi anĭ; dér acésta numai aşa e cu putinţă, décă toţĭ îngrăşătorii se alătură la noulŭ cartelŭ. Probabilitatea acestei alăturărĭ însĕ e fórte mică. Stabilimentele din Aradŭ au şi declaratŭ deja, că nu facŭ acésta, şi decĭ esistenţa têrgului e periclitată. A rĕmasŭ sĕ se înfluinţeze asupra îngrăşătorilorŭ din Aradŭ, ca sĕ se alăture baremĭ pe timpŭ de două lunĭ, şi în acestŭ intervalŭ sĕ se întreprindă paşĭ pentru înfiinţarea unui têrgŭ de vite alŭ ţĕrii, probabilŭ în Budapesta. Credinţa e[a] că planulŭ acesta nu va isbuti, ci va cădé în baltă, şi aşa têrgulŭ de vite din Pojunŭ se va desfiinţa.

**

Episcopulŭ croatŭ *Strossmayer* a primitŭ dela *Slovacii din Ungaria* următórele telegrame cu ocasiunea jubileului sĕu: dela „Naţionaliştii din Rosenberg", dela „Junimea din Rosenberg", dela „Redacţiunea fóiei Slovenske Paklady" din Turoţŭ-St.-Mărtinŭ, dela „Cetăţenii din Turoţŭ-St.-Mărtinŭ", dela „Membrii Maticei slovace desfiinţate" din Turoţŭ-St.-Mărtinŭ, dela „Cetăţenii din Sillein" şi dela „Naţionaliştii din Neusohl."

**

O deputaţiune slovacă din Clenovec, constătătóre din cetăţenii Ioanŭ Monciulŭ, Andreiu Frnavszky şi Ionŭ Zovik, s'a dusŭ la ministrulŭ unguresců Tisza, spre a interveni pe lângă elŭ în interesulŭ învĕţătorului slovacŭ Carol Salva, care a fostŭ amovatŭ din funcţiune de conventulŭ ev. presbiteralŭ sub pretextŭ de uneltirĭ panslaviste; amovarea a aprobat'o şi instanţa a doua şi se aşteptă acum sĕ o întăréscă şi conventulŭ generalŭ, a treia instanţă. Cetăţenii din Clenovec vĕdŭ în acésta o încălcare a autonomiei lorŭ şi cerură şefului guvernului sĕ le apere drepturile lorŭ autonome. Ministrulŭ promise că va cerceta afacerea, dér declară, că nu póte face nimicŭ, dérŭ afacerea se află la autoritatea competentă spre resolvare. Deputaţiunea s'a dusŭ şi la inspectorulŭ districtualŭ alŭ Tissei, preşedintele camerei deputaţilorŭ Thomas Pechi.

Multŭ s'a gânditŭ deputaţiunea slovacă, până ce a ajunsŭ la strania ideă de a cere sĕ le apere autonomia totŭ cei ce li-o încalcă?

Se comunică din Odessa, că transitulŭ mărfurilorŭ e opritŭ *pe liniile sud-vestice ale Rusiei* din causa *mişcărilorŭ de trupe* ce continuă în acéstă regiune. Douĕḑecĭ şi şése de convoiurĭ militare au fostŭ *îndreptate spre Chişineu*. Generalulŭ Drenteln, guvernatorulŭ Odessei, este aşteptatŭ la Rovno.

Adunarea generală constituantă

a reuniunei femeilorŭ române din Aradŭ şi provincîă.

(Urmare.)

Pentru ducerea protocolului adunării generale constituante se purcese la alegerea a doi notarĭ *ad hoc*. Maioritatea cerŭ ca notarĭ pe d-nii P. Truţa şi T. Ceontea, ér minoritatea insistă sĕ aibă şi dênsa unŭ notarŭ. De dragulŭ păcii se învoi adunarea şi alese pe lângă d. Truţa ca alŭ doilea notarŭ pe d. Suciu.

Fiindŭ acum adunarea constituită, d-na preşedintă *ad hoc* dĕdŭ cuvêntŭ raportorului comitetului interimalŭ, care după-ce d-na preşedintă însinuă abḑicerea acelui comitetŭ, presentă şi cetì cu voce rĕsunătóre interesantulŭ raportŭ generalŭ alŭ comitetului interimalŭ. Se ceti apoi lista membrilorŭ, carĭ au dreptulŭ după statute sĕ participe cu votŭ decisivŭ la adunările generale.

Aicĭ aflu necesarŭ sĕ observŭ următórele: După statute, § 21, lit. g. numai aceia sunt membri ai reuniunei, pe carĭ comitetulŭ îi admite şi'i notifică adunării generale. Neînţelegerea ce s'a fostŭ ivitŭ în sînulŭ comitetului înterimalŭ a adusŭ cu sine, că unele liste — paremi-se 6 la numĕrŭ —, liste ce le emisese comitetulŭ reuniunii pentru înscrierea de membri, nu încurseră la cassa consistorială, conformŭ cu decisulŭ comitetului, ci la dómna fostă cassieră L. Oncu. Indată-ce se ceti lista membrilorŭ cu votŭ decisivŭ, d-na cassieră L. Oncu presentă cele 6 liste şi pretinse, ca şi membrii înscrişĭ în aceste sĕ fiă primiţĭ şi verificaţĭ. Aderenţii fostului comitetŭ înterimalŭ cereau ca acele liste, şi tóte celelalte, ce nu au încursŭ la comitetŭ, sĕ fiă relegate la noulŭ comitetŭ alŭ reuniunei şi acesta se esamineze şi priméscă membrii în sensulŭ statutelorŭ. Acéstă propunere a provocatŭ oposiţiune la partea contrară, dér bunulŭ sêmţŭ şi dorulŭ de pace alŭ adunării eşi şi aicĭ învingĕtorŭ, făcêndu-se părţii contrarie tóte concesiunile dorite. Astfelŭ se întêmplă că adunarea generală constituantă primi de ale sale şi listele ce nu incurseră prin Ven. Consistoriu la comitetŭ. Va se ḑică oposiţiunea a seceratŭ atâtea succese, câte a voitŭ, şi tóte numai ca sĕ ajungemŭ la dorita înfrăţire. Primindu-se în fine tóte listele, urmă la ordinea ḑilei constituirea definitivă a reuniunei.

Făcêndu-se vatare nominală, comisiunea scrutinătóriă se retrase într'o sală învecinată, ér până atuncĭ se suspendă şedinţa.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Doine poporale,

culese de Iónŭ Maximŭ, învĕţătorŭ primarŭ la şcóla gr.-cat. din Buciumĭ, sub póla Meseşului ardeleanŭ.

Cucule, cucuţule,
Netedesce'ţĭ penele
Ca mândra sprâncenele.

**

Fost-am, fost-am, când am fostŭ,
Fost-am tînĕrŭ şi frumosŭ,
Amu-sŭ bĕtrânŭ şi bărbosŭ;
Fost-am de trăitŭ în lume.
M'au stricatŭ două nebune.

**

Câte fete'sŭ pe răzorŭ
Tóte-aşteptă sĕ mĕ'nsorŭ,
Sĕ ducŭ maichii ajutorŭ,
S'o ţîpe după cuptorŭ.

**

Plânge-mĕ maică cu dorŭ,
Că ţĭ-am fostŭ dulce feciorŭ,
Ţĭ-am scosŭ plugulŭ din ocolŭ,
Ţĭ-am făcutŭ negru ogorŭ,
Ţĭ-am aratŭ, ţĭ-am sĕmĕnatŭ,
Ţĭ-am sĕmĕnatŭ grâu de véră
Sĕ'mĭ facĭ nuntă şi tocmélă

**

Pe sub codru duce-m'aşŭ
Frunḑă verde rupe-o-aşŭ,
Pe genunche pune-o-aşŭ,
Slove negre scrie-aşŭ
La badea trimite-i-o-aşŭ;
'I-aşŭ trimite, n'am pe cine,
M'aşŭ duce şi mĭ-e ruşine.

**

Părăuţŭ cu apă rece,
De-ar da Dumneḑeu sĕ sece,
Sĕ rĕmâe numai molŭ
Cum am rĕmasŭ eu cu dorŭ,
Sĕ rĕmâe numai prundu
Cum am rĕmasŭ eu cu gându.

**

Trecuiu valea mortŭ de sete,
Mĕ'ntêlnii cu două fete,
Amêndouĕ cu berţĭ nouĕ,
Săruta-le-aşŭ pe-amêndouĕ,
Şi pe una totdéună,
Că mĭ-a fostŭ drăguţă bună,
Şi pe una câte-odată
Sĕ nu mérgă supĕrată.

**

La fântâna cea de pétră
Judecă feciorii-o-fată,
Judecata e făcută:
Strînge-o 'nbraţe şi-o sărută
Şi'i dă drumulŭ sĕ se ducă.

**

Murgule, cómă rotată,
Mai sue-mĕ'ndélŭ odată,
Sĕ'mĭ facŭ ochişorii rótă,
Sĕ mĕ uitŭ în lumea tótă.

**

Nime'n lume nu-mĕ crede,
C'am fostŭ şi eu ruje verde
Şi-au picatŭ bruma pe mine
Şi m'au topitŭ tótă bine,
Şi-au picatŭ bruma pe ritŭ,
Dómne rĕu m'am veştejitŭ,
Şi-au picatŭ bruma pe lemne,
Pe faţa inimii mele
Şi m'au topitŭ fără vreme.

**

Mânce-te bade amarulŭ,
Cându-i merge'n drumŭ cu carulŭ,
Mai mare-amarŭ nu te mânce,
Numai carulŭ ţĭ-se strice
Şi sĕ nu-lŭ scii tocmi
Că destulŭ amarŭ ţĭ-a fi.

Ardere-ai lume cu focŭ,
Că n'am în tine norocŭ,
Ardere-ai lume cu pară,
Că n'am în tine ticnélă.

**

Ţucu'ţĭ lele ochii tĕi,
Séra alegêndŭ viţei,
Diminéţa mulgêndŭ oi,
Bine sémĕnă cu-ai mei.

**

Pentru sprîncene 'mbinate
Umblai ţéra jumĕtate,
Pentru ochĭ ca murele
Incunjurai pădurile,
Pentru ochĭ ca mura cóptă
Incunjurai pădurea tótă.

**

Frunḑă verde frunḑuliţă,
Am avutŭ o mândruliţă,
Şi-am lăsat'o sĕ mai créscă,
Minte'n capŭ sĕ-şĭ dobêndéscă.
Mândra mea s'au măritatŭ,
Vai de mine ce bănatŭ,
Décă s'ar fi măritatŭ
Dela noi a treilea satŭ
N'ar mai fi atâtŭ bănatŭ,
Dérŭ ea s'au măritatŭ

Resultatulŭ scrutiniului este următorulŭ:

Membrii comitetului centralŭ: *Presidentă*: Hermina P. Desseanu, *Vice-presidentă*: Aurelia Beleşŭ, *Cassieră*: Rhea S. Ceontea, *Secretară*: Petru Truţa. *Membrii*: D-nele Ecaterina Paguba, Ana Truţa, Barbara Antonescu, Maria Purcariu, Silvia Plopu, Sofia Popoviciu, Iuliana Dogariu, Rosalia Moldovanŭ, Maria Popoviciu. *Consilierĭ*: Dimitriu Bonciu, Iónŭ P. Desseanu, Ión Beleşŭ, Teodor Ceontea. *Comisiunea permanentă revĕdĕtóre*: Georgiu Dogariu, Ignaţiu Papp, Georgiu Purcariu, Dimitrie Antonescu, Petru Popovicĭ.

Membrii comitetului provincialŭ: Maria Leucuţa, din C. Simandŭ; Elisaveta Beleşŭ, E. Simandŭ; Silvia Tamasdanŭ, R. Pesca; Anna Dogariu, Aradŭ; Liubiţia Ganea, Semlacŭ; Irina Milovanŭ, Mandruloсŭ; Maria Cosma, Sibiiu; Ecaterina Creţunescŭ, Belinţŭ, Iuliana Bocşianu, Curticiu; Marióra Popovicĭ, Ciaba; Eufemia Luca, Recaşŭ; Antiţia Papŭ, Beiuşŭ; Elena Biberia, B.-Giula; Ana Marcovicĭ, St. Nicolaulŭ-mare; Sofia Beleşŭ, Radna; Etelca Popa, Pesca-română; Ecaterina Cimponeriu, Minişŭ; Elisaveta Rusŭ, Siclau; Iulia Lazarŭ, Recaşŭ; Emilia Miclea, Ciacova; Anastasia Tempea, Toracului-mare; Emanuilŭ Ungureanu, Timişóra; Flórea Moga, Rabaganĭ; Ana Groza, Almaşiu; Maria Martinovicĭ, Topoloveţŭ; Teresia Beleşŭ, Odvoşŭ; Iuliana Popovicĭ, Soborsinŭ; Flórea Lelea, Erdeigiu; Georgiu Radneanu, Curticiu; Elena Hamsea, Lipova; Victoria Calinŭ, Moşniţa; Maria Petrovicĭ, Cella; Emilia Deheleanu, Batuţa; Olga Bugariu, Beregseu, Ecaterina Crişanŭ, Capruţa; Luisa Sida, Siria; Elisa Conopanŭ, Sâmbătenĭ, Lucreţia Popovicĭ, Conopŭ; Teodorŭ Filipŭ, din Lugaşulŭ-sup.; Elena Mera, din Siria; Roza Moţŭ Covinŭ; Alessandra Ciόra, Micalaca; Ieroteu Beleşŭ, Oradea-mare; Elie Dogarŭ, Aradŭ; Terenţia P. Desseanu, Otlaca; Maria Lungu, Aradŭ; Iulia P. Stancu, Sâmbătenĭ; Elena Anciu, Aradŭ.

Actulŭ acesta desavuézĕ în modŭ eclatantŭ tóte câte s'au scrisŭ de cătră unii neorientaţĭ în afacerile nóstre. Constatămŭ din actulŭ electoralŭ, că adunarea generală constituantă a sciutŭ apreţia după meritŭ activitatea fostului comitetŭ interimalŭ, căcĭ l'a alesŭ în totalitate.

Urmândŭ la ordinea ḑilei propunerĭ eventualĭ, dintre cele ce s'au ivitŭ cugetŭ că cea mai momentuósă a fostŭ, că pentru buna pace, suplementulŭ, prin care se reguléză referinţele dintre biserică şi reuniune, nu s'a pertractatŭ în acéstă adunare, ci cu votŭ unanimŭ s'a relegatŭ la noulŭ comitetŭ şi prin acesta la proxima adunare generală.

Fiindŭ timpulŭ înaintatŭ, raportele comitetului interimalŭ se predau comitetului nou alesŭ ca sĕ le censureze şi se vină cu raportŭ asupra lorŭ la proxima adunare generală.

După aceste, Ilustritatea Sa Prea Sânţitulŭ domnŭ episcopŭ diecesanŭ în terminĭ mişcătorĭ mulţămesce adunărei generalĭ constituante pentru pacienţă şi sacrificii, ér Sânţia Sa d-lŭ preotŭ Ioan Ciόră în numele adunărei generale mulţumesce P. S. Sale pentru abnegaţiunea manifestată şi în acéstă causă celebră, ér adunarea generală între aplause frenetice decide a se vota la protocolŭ încredere şi mulţumită înaltului prelatŭ.

Ne mai fiindŭ alte obiecte de pertractatŭ, d-na presidentă dechiară şedinţa adunărei generale constituante de închisă.

Şi astfelŭ sĕvêrşirămŭ unŭ actŭ memorabilŭ, cu privire la care publiculŭ a fostŭ ţinutŭ în continuă iritaţiune. Putemŭ însĕ vedé şi de aicĭ, că nu este bine a ne consuma noi între noi puterile. Avemŭ însĕ temeiu sĕ credemŭ, că actulŭ memoratŭ este de bunŭ augurŭ, şi că prin'trênsulŭ se va inaugura o eră nouă în viéţa nóstră publică. Aşa sĕ fiă!

Corespondintele.

Blaşiu, 24 Februarie 1888.

Imbrăcămintea scolarilorŭ. — Onorată Redacţiune! Cu óre-care plăcere ne aducemŭ aminte de timpulŭ acela, în care tineretulŭ studiosŭ dela scólele istorice din Blaşiu şi în privinţa portului observa încă aceea simplicitate laudabilă, ce până astăḑĭ caracteriséză partea cea mai mare a poporului românescŭ. Şi nu e tare de multŭ, de când prin Blaşiu octavanii depuneau matura fiindŭ îmbrăcaţĭ în ciórecĭ şi alte vestminte ţĕrănescĭ, carĭ — durere — au începutŭ a deveni din ce în ce totŭ mai rarĭ la tineretulŭ nostru studiosŭ. Astăḑĭ din tóte acestea au rĕmasŭ mai multŭ numai legile scolastice, carĭ ce-i dreptŭ concedŭ a se folosi portulŭ românescŭ prin tóte scolile din Blaşiu, esceptiune făcêndŭ numai colorile, carĭ au fostŭ interḑise mai ceştĭ anĭ ca „anti-patriotice.“

Frumósă şi laudabilă era datina tinerilorŭ scolarĭ şi studenţĭ de a se purta şi la scóle mai numai cu vestminte făcute de părinţii lorŭ. Căcĭ orĭ considerămŭ calitatea, orĭ durabilitatea, orĭ eftinătatea lorŭ, ele în totŭ respectulŭ trebuescŭ preferite fabricatelorŭ moderne înşelătóre şi făcute mai multŭ pentru aparinţa esteriόră. Séu décă cumva numai óre-care nesimetriă în croitura portului românescŭ ar fi fostŭ causa de s'a delăturatŭ acesta aprópe cu desĕvêrşire din scólele din Blaşiu, atuncĭ şi acestŭ inconvenientŭ prin o tehnică mai acomodată curêndŭ s'ar puté delătura.

Déră încă décă cumpănimŭ şi starea materială a părinţilorŭ acestorŭ scolarĭ şi studenţĭ — fără de a uita şi calamitatea generală, adecă înmulţirea progresivă a dărilorŭ şi sarcinilorŭ publice — atuncĭ trecerea acésta a tinerimei studióse dela modestia şi simplicitatea în portŭ, de odinióră, la moda şi luxulŭ modernŭ păgubitorŭ, trebue sĕ ni se înfăţişeze chiar ca unŭ ce neprecugetatŭ şi iraţionalŭ.

Chiar şi celorŭ 80 părinţĭ de familii, carĭ îşĭ ţinŭ fii soĭ în internatulŭ „Vănceanŭ“ şi carĭ suntŭ a se numĕra între cei „cu dare de mână“, déră încă le va fi cu greu a solvi pe lângă taxa anuală de 100 fl. încă aprópe câte 50 fl. pentru procurarea vestmintelorŭ de véră şi érnă prescrise, ce trebue sĕ şi le procure totŭ colegistulŭ de dragulŭ uniformităţii.

Óre n'ar fi mai cu scopŭ a asigura mai bine prin micĭ contribuirĭ benevole esistenţa şi viitorulŭ institutelorŭ, decâtŭ a face câştigŭ jidovilorŭ liferanţĭ?

Óre n'ar fi mai bine a învĕţa pe acei colegiştĭ a'şĭ face ei înşişĭ pălăriile de paie îndemnându'i a învĕţa şi pe alţii în timpŭ de ferii a face asemenea; căcĭ cu adevĕratŭ, pe lângă o instrucţiune teoretică câtŭ de perfectă, fără îndrumărĭ şi pregătirĭ şi pentru viéţa practică, multŭ timpŭ avemŭ sĕ rĕmânemŭ încă totŭ îndĕrĕptulŭ altorŭ conlocuitorĭ din ţéră.

Democratulŭ.

Dela noi a treia casă,
Şi eu cu inima arsă
Iesŭ afară, vĕḑu-o,
Intru 'n casă, auḑu-o.
Vai măicuţă iubitóre,
Inima mea rĕu mĕ dóre,
Numĕ dóre de durere,
Ci de ale vorbe rele.

***

Mănânce-te focu lume
Şi totŭ binele din tine,
Sĕ te ardă totŭ cu jarŭ,
Multŭ mĭ-ai fostŭ totŭ de amarŭ.
De când în tinĭ mĕ pomescŭ
Nencetatŭ mĕ năcăjescŭ,
Şi de când m'am deşteptatŭ,
Multe lacrĕmĭ am vĕrsatŭ,
Am gânditŭ ca sĕ trăiescŭ,
Nu sĕ mĕ totŭ chinuescŭ,
Insĕ mĭ-ai croitŭ tu mie
Nu viéţă, ci urgie.

***

Fostu-mĭ-au lumea pe mână,
N'am sciutŭ că de ce-i bună,
Décă-odată mĭ-ar mai fi,
Bine o-aşŭ sci folosi.

Intêmplărĭ diferite.

Omorŭ. În oraşelulŭ Velki-Bobrovce, comit. Liptau, s'a făcutŭ în ḑilele acestea alegerea de căpitanŭ alŭ poliţiei. Resultatulŭ a fostŭ, că căpitanulŭ de până acum a căḑutŭ şi în loculŭ lui s'a alesŭ altulŭ. Fostulŭ căpitanŭ, nemulţămitŭ cu resultatulŭ acesta, îlŭ omorî pe noulŭ alesŭ cu o singură lovitură, spune „B. H.“ Acum şéde la răcóre.

Focŭ mare. În oraşelulŭ Bojnicz, comit. Neutra, au arsŭ la 20 Februarie n. 39 de case şi 30 de magazine cu cereale. Dintre edificiile arse au fostŭ numai câteva asigurate.

Literatură.

In tipografia „Aurora“ din Gherla a eşitŭ de sub tiparŭ **Filoctete,** tragediă în 5 acte după Sofocle, tradusă în versurĭ de *Simeonŭ Popŭ Simonŭ*. Formatŭ 8° de 72 pag. Preţulŭ 50 cr. D-lŭ Simeon Pop Simon, actualul şi tinĕrul preot românŭ alŭ Şomfalĕului de lângă Bistriţa, încă ca studentŭ de gimnasiu s'a distinsŭ prin traducerea în versurĭ a *„Rătăcirilorŭ lui Odysseu.“* De atuncĭ avurămŭ ocasiune sĕ vedemŭ numele d-lui Simonŭ de repeţite-orĭ ca autorŭ a diferite scrierĭ literare, mai vêrtosŭ de caracterŭ bisericescŭ, publicate în anumite reviste periodice românescĭ. D-sa se ocupă cu mare paciinţă de literatura antică grecéscă şi lucrarea de faţă este o noă dovédă despre progresele făcute în acestŭ ram al literaturei. D-sa a învinsŭ cu succesŭ destulŭ de frumosŭ marile greutăţĭ întêmpinate la traducerea în versurĭ a acestuĭ autorŭ classicŭ, ţinêndŭ contŭ nu numai de înţelesŭ, ci şi de o traducere pe câtŭ s'a pututŭ verbală. La tot casulŭ d-lŭ Simonŭ prin natura scrierilorŭ sale face o rară esceptiune între preoţii noştri ruralĭ.

Gazeta Sătênului, revistă ilustrată pentru toţĭ, cu cuprinsŭ de cunoscinţe trebuinciόse agricultorului şi poporului. Abonamentulŭ pentru Transilvania 5 fl. pe anŭ. Directorŭ fundatorŭ şi proprietarŭ *C. C. Datculescu* în Rîmniculŭ săratŭ (România). Acéstă interesantă fóiă, alŭ căreia scopŭ este instruirea şi moralisarea poporului românŭ, a începutŭ sĕ apară şi în anulŭ alŭ 5-lea alŭ esistenţei sale în speranţă, că numĕrulŭ abonamentelorŭ sale se vorŭ spori, ceea ce în adevĕrŭ o şi merită. — Nr. 1 dela 5 Februarie conţine: Incepemŭ anulŭ al V-lea, de Redacţiune; Despre importanţa industriei casnice, de M. dela Corn; Greşelĭ în potriva intereselorŭ poporului, de Zamfir N. Filotti; Corsetulŭ (urmările lui păgubitóre sănĕtăţii), de Doctorulŭ fără arginţĭ; Diferite florĭ sĕlbatice din România, de unŭ amatorŭ de florĭ; Celorŭ 163, de C. C. Datculescu; Diferite informaţiunĭ despre alegerĭ; Din ţéră; Din localitate; Diverse etc.

Producţiune teatrală.

In pensionatulŭ Vautier s'a datŭ Duminecă în 14 (26) Februarie a. c. o producţiune teatrală cu tombolă pentru ajutorarea sĕracilorŭ. Mai ântêiu s'a representat comedia într'unŭ actŭ: *„Unchiul bogatŭ din America“* în limba germană; apoi a urmatŭ opereta: *„Miss Robinson“* în limba francesă. Ambele piese s'au jucatŭ bine şi elevele au datŭ o nouă probă despre însemnătatea, ce se pune în acestŭ pensionatŭ pe o pronunciare corectă şi frumósă atâtŭ în vorbirea limbei germane, câtŭ şi a celei francese. Publiculŭ numĕrosŭ şi distinsŭ, care a asistatŭ la acéstă producţiune, a rĕsplătitŭ cu aplause dese silinţa şi dibăcia elevelorŭ în executarea rolelorŭ lorŭ. De asemenea fù felicitată d-şóra Vautier pentru succesulŭ obţinutŭ.

Mulţămită publică.

Biserica din Hĕlhii datora „Reuniunei femeilorŭ române din Braşovŭ“ suma de 120 fl. D-na Zoe Ionciovicĭ, în amintirea binefăcĕtorului şi neuitatului d-sale soţŭ Dimitrie Ionciovicĭ, a dăruitŭ bisericei din vorbă suma de 120 fl., ca cu ea sĕ'şĭ ştérgă datoria amintită. D-lŭ Petrache Zănescu a plătitŭ dela d-sa cheltuelile pentru stergerea acestei datorii ce era intabulată pe averea imobilă a bisericei.

Decĭ în numele poporului românŭ din Hĕlhii aducŭ pe acéstă cale cea mai adêncă mulţămită mărinimoşilorŭ binefăcĕtorĭ de mai susŭ, rugândŭ pe Dumneḑeu ca sĕ le dea viéţă îndelungată şi fericită, ér nobila d-lorŭ faptă sĕ servéscă ca esemplu.

Hĕlhii, 16 Februarie 1888.

Iónŭ Popŭ Craioveanu.
parochŭ.

ULTIME SCIRĬ.

Londra, 28 Februarie. Englitera a rĕspunsŭ într'unŭ modŭ aprópe negativŭ comunicaţiei guvernului rusescŭ. Austria şi Italia au tăcutŭ rĕspunsurĭ analoge.

Roma, 28 Februarie. Guvernulŭ francesŭ şi celŭ italianŭ neputêndu-se învoi, în privinţa cestiunei tractatului de comerţŭ, relaţiile comerciale ale celorŭ două ţĕrĭ vor fi supuse tarifului generalŭ cu începere dela 1 Martie.

Masauah, 28 Februarie. Negus merge în contra Masauahului cu forţe considerabile.

Logodnă.

D-lŭ *Georgiu Simu*, teologŭ absolutŭ şi studentŭ de filosofiă la universitatea din Cluşiu, autorulŭ unei frumóse colecţiunĭ de feliurite scrierĭ şi mai vêrtosŭ poesii, publicate în diferite ḑiare periodice românescĭ, — s'a logoditŭ în 26 Februarie cu d-ra *Lucreţia Orăsanu*, fiica preotului românŭ din Sâniacobulŭ de Mureşŭ.

Priméscă tinera părechiă felicitările nóstre!

DIVERSE.

Dela esamenŭ. Profesorulŭ X., care înainte de 1848 propunea istoria naturală la colegiulŭ din Têrgu-Mureşului, avea obiceiulŭ, d'a provoca la esamene publice pe abiturienţĭ, sĕ-lŭ întroducă în regnulŭ animalelorŭ. După câteva întrebărĭ asupra regnului plantelorŭ, ḑise în modŭ steriotipŭ la o astfelŭ de ocasiune unui abiturientŭ pe care-lŭ esamina şi care era fiiulŭ unui economŭ de vite: „Şi acum, *Domine*, întrodu-mĕ în regnulŭ animalelorŭ!“ Sincerŭ şi cu inima curată rĕspunse abiturientulŭ: „Mĭ-e cu totulŭ imposibilŭ, deórece n'am la îndemână nicĭ unŭ căpĕstru.“

NECROLOGU.

La 10 Februarie a. c. a rĕposatŭ în Cehulŭ românŭ de lângă Tăşnadŭ preotésa **Eleonora Modi**, femeiă esemplară şi virtuósă. O deplângŭ: soţulŭ sĕu credinciosŭ *Georgiu Modi*, cu care a convieţuitŭ în fericire 33 de anĭ, fiii *Aureliu* şi *Augustinŭ*, fiica *Maria*, nurorile *Emilia* şi *Teresia*, precum şi alţĭ numĕroşĭ consângenĭ.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria neuitată!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 29 Februarie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.52	Vênd.	8.55
Argintŭ românescŭ .	„	8.47	„	8.50
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ . . .	„	107.—	„	108.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 27 Februarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.15
Renta de hârtiă 5%	82.80
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	148.20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	93.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	109.—
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103.75
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguresců	119.50
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	122.80
Renta de hârtiă austriacă	77.45
Renta de argintŭ austriacŭ	78.70
Renta de aurŭ austriacă	108.15
Losurĭ din 1860	132.50
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	855.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	268.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	268.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.98
Napoleon-d'orĭ	10.04½
Mărcĭ 100 imp. germane	62.17½
Londra 10 Livres sterlinge . . .	126.85

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţi, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei,“ precum și câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţiunea „Gaz. Trans.“

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.